

☒

რვა ივნისია, ცხელა,
ოცნება ადის ცამდე.
ინდა მოვშორდე ყველას.
მინდა გავიქცე სადმე.

ჯერ კიდევ ძალა შემწევს,
ვიგრძნო დუმილი ვარდის.
მხოლოდ შენ ფიქრობ ჩემზე
დ იცი, რას ჰქვია დარდი.

ისევ მიწასთან ვდგევარ,
მინდა გავიდე ველზე,
ისევ მზიანი დღეა,
ისევ სიხარულს ვეძებ.

ამი სიზმარი ვნახე,
მგონია, გუშინ დილით,
აღარ ექნება სახე
ახლა უჩემო თბილისს.

ოცნება ადის ცამდე,
ვნანობ ამნაირ დღეში.
და ყაჩაღივით სადმე
დავიმალე ბი ტყეში.